

[Carlsen-Skiødt.]

liggende Forslag og samtidig rette en enkelt Forespørgsel til den højtærede Minister.

Foruden paa vore almindelige Hospitaler foregaar der jo ogsaa Uddannelse af Sygeplejersker paa vore tre Diakonissehuse, nemlig Diakonissestiftelsen, Lukas Stiftelsen og Filadelfia ved Dianalund Station. Uddannelsen paa disse tre Institutioner er jo ikke blot lægelig, saadan som paa de almindelige Hospitaler, men har en egenartet Karakter, idet Grundlaget er kristeligt eller kirkeligt, og da Lovforslaget slutter med, at Indenrigsministeren giver de nærmere Regler vedrørende Lovens Gennemførelse, vil jeg gerne stille følgende Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister.

I § 7 staar der, at Sygeplejebureauer, som anviser autoriserede Sygeplejersker, skal godkendes af Sundhedsstyrelsen og staar under dennes Tilsyn — jeg indskyder som en Sidebemærkning, inden jeg retter mit Spørgsmaal, at Uddannelsen paa disse tre Institutioner, som jeg har nævnt, er akkurat den samme som paa de almindelige Hospitaler, tre Aar —, og ved disse tre Institutioner, i alt Fald de to her i København, anvises der ogsaa Sygeplejersker til Pleje ude i Hjemmene eller paa anden Vis, og jeg vil da gerne spørge, om det er Ministerens Opfattelse, at Diakonissestiftelsen og Lukas Stiftelsen falder ind under § 7, saaledes at de betragtes som Sygeplejebureauer.

Endvidere staar der i § 8, at til at bistaa Sundhedsstyrelsen ved Tilsynet med de autoriserede Sygeplejerskers Uddannelse og Virksomhed tilforordnes o. s. v. en autoriseret Sygeplejerske som særlig sagkyndig. Jeg vil gerne spørge, hvor langt dels Sundhedsstyrelsens, dels den autoriserede Sygeplejerskes Tilsyn strækker sig med Hensyn til de Diakonissers Uddannelse og Virksomhed, som uddannes paa disse tre Diakonissehuse, som jeg nu har nævnt; om dette Tilsyn skal begrænses til den lægelige Uddannelse og den lægelige Virksomhed, eller om det ogsaa omfatter det, som disse Diakonisser ogsaa prøver paa, nemlig at øve en vis Sjælepleje.

Det er ganske nødvendigt, at vi faar disse Spørgsmaal med Hensyn til § 7 og § 8, og da særlig § 8, klaret. For hvis det Tilsyn, der udøves af Sundhedsstyrelsen, som kun burde have det lægelige Tilsyn, ogsaa udvides til at omfatte Diakonissernes øvrige Virksomhed, saa vil det sikkert foran-

ledige en uheldig Indvirkning paa disse Institutioners Uddannelse af Diakonisser og Virksomhed i det hele taget; og da disse Institutioner jo i væsentlig Grad, i Mod sætning til de almindelige Hospitaler, bæres af frivillige Gaver fra hele Landet, saa kunde jeg tænke mig, at det kunde komme til ogsaa paa dette Omraade at faa en uheldig Indvirkning, og derfor vil jeg gerne stille disse Spørgsmaal til den højtærede Minister.

Selv om Svaret maaske ikke kan gives i Dag, haaber jeg, at der i alt Fald paa et senere Tidspunkt kan gives et tilfredsstillende Svar angaaende disse tre Diakonissehuse.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Jeg vil gerne takke de ærede Ordførere for Socialdemokratiet, det konservative Folkeparti og det radikale Venstre for deres Tilslutning til Hovedsynspunkterne og Hovedindholdet af dette Forslag. Derimod forekommer det mig ikke, at der er Grundlag for at takke den ærede Ordfører for Venstrepartiet efter de Udtalelser, det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit fremsatte. Jeg maa sige, at disse Udtalelser, efterhaanden som Talen skred frem, undrede mig ganske overordentlig meget.

Det kan jo ikke nægtes, at disse Udtalelser begyndte med en overstrømmende Velvillie overfor Sygeplejerskestanden. Det ærede Medlem syntes at forstaa alt, hvad denne Stand yder det øvrige Samfund. Det ledsagedes af en varm Hyldelse til to Personer, Fru Tscherning og Frøken Charlotte Munck, der har haft saa stor Betydning for den danske Sygeplejerskestand og derigenem for hele Befolkningen. Jeg tror, man kan sige, at det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmits Udtalelser i Dag var saa overvældende velvillige overfor Sygeplejerskestanden, at man uvilkaarligt maatte sige til sig selv, at hvis denne Stand skulde komme med et Ønske, som den nærede en dyb Trang til at faa opfyldt, vilde ingen mere end det ærede Medlem ile med at bringe sit Bidrag til, at et saadant Ønske kunde opfyldes.

Men da Taleren kom lidt frem, forstod jeg, at Indledningen formentlig skulde være egnet til at dække over det, der var Hensigten. Her var ikke Tale om at yde sit Bidrag til det, man fra denne Stands Side har ønsket de sidste 10—15 Aar. Naar denne Stand kommer og beder faktisk kun om dette at faa sat et Stempel fra Samfundets Side paa en Udvikling, der allerede er tilendebragt ude i det praktiske Liv gennem Sygeplejerskestandens egen Organisationsevne og eget